

Voor wie kan ik van betekenis zijn?

Jaren geleden las ik het boek *Het onverwoestbare kind* van Lillian Rubin (1996), waarin de auteur verslag deed van de interviews die ze de jaren daarvoor als psychiater en gezinstherapeute had afgenomen. Ik was erg onder de indruk van het boek omdat het liet zien dat niet alle kinderen die een allerberoerdste jeugd hebben gehad in hun latere leven slecht terecht kwamen. Zij onderzocht de redenen die bijdroegen tot herstel en “succes” in hun levensloop. Eén van de redenen was dat die personen regelmatig in hun leven iemand hadden gekend (een mentor, coach, familielid, buurvrouw, etc.) die hen de moeite waard vond en hen liet zien dat er ook een andere wereld bestond dan de wereld van geweld en misbruik.

Ik moest hieraan denken toen ik Maria ontmoette die o.a. jarenlang slachtoffer was van verschillende loverboys. Vanaf haar 12^e verbleef ze in een aantal instellingen en daarnaast leefde ze regelmatig op straat. Nu is ze elk weekend te gast in een liefdevol gezin die haar in hun huis en hart gesloten hebben. Toen ik haar vroeg hoe ze deze mensen had ontmoet vertelde ze dat de vrouw jaren geleden haar lerares was en haar gezegd had dat ze altijd bij haar terecht kon. Deze belofte wordt nu in de praktijk gebracht en Maria bloeit op. Deze mensen zijn en hopelijk blijven haar reddingsboei in een moeizaam bestaan.

In het werk met gedetineerden en jongeren met problemen is de vraag steeds weer: wie is er voor deze mensen? Wie is betrouwbaar in een onbetrouwbare wereld? Een kleine bijdrage, regelmatig en consequent uitgevoerd kan al grote positieve gevolgen hebben. Dat brengt de uitdaging bij ons als christenen om te zoeken naar mogelijkheden om voor iemand van betekenis te zijn. In al het vrijwilligerswerk rondom mensen in de marge van de maatschappij kan er, naast teleurstellingen, ook zo gezaaid worden dat blijvende vrucht het gevolg is.

Connie Karsten, Zeist, 20 juni 2015